श्रीमत

गुरुपरंपराप्रभाव.

संस्कृत तथा द्राविड पुस्तकोना आधारे.

श्लोकः

॥ कलौखलुभविष्यन्तिनारायणपरायणाः ॥
॥ क्वचित्क्वचिन्महाभागद्राविडेषुचभूरिशः ॥
॥ ताम्रपर्णीनदीयत्रकृतमालापयस्विनी ॥
॥ कावेरीचमहाभागाप्रतीचीचमहानदी ॥
॥ येपिबन्तिजलंतासांमनुजामनुजेश्वराः ॥
॥ प्रायोभक्ताभगवतिवासुदेवेमलाशयाः ॥

श्रीमद्भागवत एकादशस्कंध पंचमोअध्यायः

रचनार तथा प्रसिद्ध करनार,

अनंतप्रसाद त्रीकमलाल श्री वैश्नव.

संवत १९४६ सने १८९०

श्रीमत

गुरुपरंपराप्रभाव.

संस्कृत तथा द्राविड पुस्तकोना आधारे.

श्लोकः

॥ कलौखलुभविष्यन्तिनारायणपरायणाः ॥
॥ क्वचित्क्वचिन्महाभागद्राविडेषुचभूरिशः ॥
॥ ताम्रपर्णीनदीयत्रकृतमालापयाश्विनी ॥
॥ कावेरीचमहाभागाप्रतीचींचमहानदी ॥
॥ येपिबंतिजलंतासांमनुजामनुजेश्वराः ॥
॥ प्रायोभक्ताभगवतिवासुदेवेमलाशयाः ॥

श्रीमद्भागवत एकादशस्कंध पंचमोअध्यायः

रचनार तथा प्रसिद्ध करनार,

अनंतप्रसाद त्रीकमलाल श्री वैश्नव.

संवत १९४६ सने १८९०

અમદાવાદઃ—યુનિયન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ

श्रीमते रामानुजाय नमः

अर्पण पत्रिका.

वसंततिलका वृत्त.

आ रत्नहार महीं नंग घणां दीपेछे,
तेमां अमोल मणी एक अति झगेछे;
तेने सुओप शुभ पांच जणे दीधो छे,
एके विशेष श्रम ते महींए लीधोछे. १
तेथी यतीश निज उत्तम स्वामी जाणे,
जे लक्ष्मी पुत्र थई मोज समस्त माणे;
जेने श्रीकंथ प्रिय तात कही वखाणे,
श्रीशेलपूर्ण सम कोइ न कोई टाणे. २
तेना सुवंश-मणीहार-विशे विशेपे,
जे एक रत्न सहुथी वधतुं दीपेछे;
ते **श्री निवास** मणीनी सुप्रभा प्रतापे,
आ रत्नहार अहीं सेवक आज स्थापे. ३
संबंध ए सरवथी मुजने कराव्यो,
पादाब्ज दास सहुनो मुजने ठराव्यो;
ते **श्री निवास** पद पंकज शीशनामी,
बोलुं विशेष अनु पूरण हर्ष पामी. ४

राधनपुर
जेष्ट शुद २ } चर्मावधी दास अनंत.

४३४५

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमत्त भूतयोगी स्वामी विषे.

भुजंग प्रयात.

महाउदधीने तीरे नग्र भारी,
शुचि दिव्य मल्लीपुरी श्रेयकारी ;
यहां माधवी पुष्पमांथी पधार्या,
नमुं भूत योगी गुरु ध्यान द्वारा. १
गदा दिव्य कौमोदकी एंश रूपे,
थया आप संपूर्ण ज्ञानी स्वरूपे;
प्रभुना पुरा प्रिय वैकुंठवाशी,
नमुं भूत योगी गुरु सुखराशी. २

श्रीमत्त सरयोगी स्वामी विषे.

वसंततिलका वृत.

कांची विषे प्रकट इश यथोक्तकारी,
तेनी कुबेर दीशमां सर अब्जधारी;
ते स्थान दिव्य निज प्राकटनुं बनाव्युं,

कासार योगी निज नाम जगे जणाव्युं. १
उडुं भरेल सर निर्मल छे रुपालुं,
श्रीमान तिर्थ बहु कंचन कंजवालुं;
ते कंजमांथी प्रकट्या शुचिगात चारु,
कासार योगी पदपंकज शिर्ष धारुं. २
श्रीपांच जन्य प्रभु शंख प्रतापवाळा,
तेनाज अंश प्रकट्या जगमां रुपाळा;
योगी समस्त मही उत्तम भक्त पूरा,
कासार योगी करता जन कष्ट चूरा. ३
छे शुक्लपक्ष शुभ मास तुला यशालो,
छे अष्टमी सुखद वासर कुंज व्हालो;
नक्षत्र श्रेष्ट श्रवणे शुचि योग सारो,
कासार योगी गुरुए अवतार धार्यो. ४
ज्यारे हतो भुपर द्वापर युग भारी,
सिद्धार्ते नाम शुभवत्सर श्रेयकारी;
वैकुंठमांथी तव भूमि विषे पधार्या,
कासार योगी गुरु तेज खरा अमारा. ५

श्रीमत्त महायोगी स्वामी विषे.

उपेन्द्रवज्रा.

समुद्र तीरे श्री मयूरनग्रे,
कृपानिधि केशव इश अग्रे;
रुडा कुपे पंकज रक्तमांथी,
श्री भ्रान्तयोगी प्रकट्या कृपाथी. १
श्रीनाथना नंदक अंश स्वामी,
महान योगी प्रकट्या सुनामी;
प्रभु तणा पार्षद पुण्यकारी,
थया भुमीमां नरदेहि धारी. २

त्रणे योगी विषे.

भुजंग प्रयात.

रुडा पंच संस्कार सेनापतीए,
दीधा जेमने शास्त्र केरी विधीए;
त्रणे योगी एवा वडा आल वारो,
नमस्कार मारा कृपाथी स्वीकारो. १
नमुं भूत कासारनें भ्रान्त योगी,
शुची दीव्य देही महा पुण्यश्लोकी;

रची जेमणे त्रैणसो दीव्यगीथी,
नमुं तेमना चर्णमां धारी प्रीती. २
गरुडे चढीने प्रभु काली राते,
गया चालीमे जेमनी पास जाते;
करी ज्ञाननो दीप भेट्या कृपाथी,
नमुं जेमनी एवीछे दीव्य ख्याती. ३
न माया तणी जेमणे गंध लीधी,
सदा सेव श्रीनाथनी श्रेष्ट कीधी;
रह्या आ भुमि मांहे वर्षो हजारो,
नमस्कार ते आ कृपाथी स्वीकारो. ४
प्रभु ध्यान ए खानने पान जेने,
त्रणे काल केरुं बधुं ज्ञान जेने;
जीवो कारणे जे बन्या देहधारी,
त्रणे स्वामी एवा वडा उपकारी. ५
चतुर्दीव्य देशे नमस्कार कीधा,
प्रभु स्वादना घुंटना घुंट पीधा;
वदी काव्यमां तेजनो काज राख्या,
जनो द्रावडीए परीपूर्ण चाख्या. ६
मली जेमने भक्तिसारे वखाण्या,
करीने गुरु शास्त्रना भेद जाण्या;

कर्या एमने न्याल एवी रीतेथी,
नमस्कार तेने करुंछुं प्रितेथी. ७
मल्या त्रैण ए देहली नग्रमांहे,
मल्या त्रैणनें श्रीपती संग त्यांहे;
रह्या जग्त मांहे सदा त्रैण संगे,
गया संग वैकुंठ मांहे उमंगे. ८
शुची जन्मस्थानो अमोने बताव्यां,
रुडां दर्शनोए अमोने कराव्यां;
अनुं तेमनुं उरमां ध्यान आणी,
नमुंछुं नमुंछुं नमुं जोडी पाणी. ९

श्री भक्तिसार स्वामी विषे.

वसंततिलका वृत.

जेना पीता पुनित भार्गवि पुण्यशाळी,
ने जन्म भूमी महीसार स्थळे रुपाळी;
एवा श्रीमान प्रभु पार्षद चक्रअंशी,
श्री भक्तिसार प्रणमुं गुरु शत्रुद्वंशी. १
जेनो सुजन्म शुभ लग्न तुला विशेछे,
नक्षत्र श्रेष्ट सुमघा गुरु वास रेछे;

छे पोशमास दसमी वद पक्षमांहे,
ते भक्तिसार गुरुने चित्त पुर्ण चाहे. २
भुदेवीए प्रथम रक्षण आवी कीधुं,
श्री देवीए अमृतपान करावी दीधुं;
जे जन्मतांज शुभ रक्षण एम पाम्या,
ते भक्तिसार चरणे प्रणमी विराम्या. ३
श्रीखड्ग नाम सजने निज धाम आण्या,
जेने सप्रीत निज पुत्र समान जाण्या;
पीधुं न दुध मलमूत्र रहित एवा,
श्री भक्तिसार पदनी चहुं नित्य सेवा. ४
प्रिती विलोकी पय प्राज्ञ तणुंज पीधुं,
तेने प्रसाद दइ यौवन सद्य कीधुं;
जेथी स्वशिष्य कणीकृश्न थया प्रतापी,
ते भक्तिसार पदमां थीर भक्ति थापी. ५
जेणे न अन्न जळ को दी जरीक लीधुं,
ने सप्त वर्ष समये ग्रह छोडी दीधुं;
शोध्या समस्त मत आप प्रवेशी तेमां,
ते भक्ति सार शरणे रहुंछुं मजेमां. ६
जेने मल्या महत योगी गुरु कृपाला,
आपी सुबोध चित तर्क समस्त टाल्या;

संस्कार पांच दइ शिष्य कर्या सप्रीते,
ते भक्तिसार गुरुनें प्रणमुंछ नित्ये. ७
योगी समर्थ शुभ ज्ञानी वडा थयाजे,
छे सातसो वरश ध्यान विशे रह्याजे;
अष्टांग योग सह भक्ति करे गयाजे,
ते भक्तिसार पदपंकज में ग्रह्याछे. ८
जेने विलोकी उमीया सह इश आव्या,
लोभाववा न शींव जेनी समीप फाव्या;
एवा सुतृप्त प्रभु सेव विशे सुभागी,
श्री भक्तीसार पदमां नमुं पाय लागी. ९
जेणे शीवाग्नि निज पाद थकी विदार्यो,
जेना थकी महत मेघ प्रपूर्ण हार्यो;
तेथी शीवे सुखद नाम धर्युं सप्रीती,
ते भक्तिसार शरणे नवलेश भीती. १०
व्याघ्रा रुढी महत सिद्ध खगोचरीने,
कीधो स्वदास मदमोह बधो हरीने;
जेणे स्वमेल थकी पारस निपजाव्युं,
ते भक्तिसार पदमां शिर में नमाव्युं. ११
जेणे सुवर्ष सत सात उमंग धारी,
सेव्या श्रीमान जगनाथ यथोक्तकारी;

जेणे स्वदासीतन वृद्ध युवान कीधुं,
ते भक्तिसार शरणुं धरी हर्ष लीधुं. १२
जेनी पुठे परम इश यथोक्तकारी,
चाल्या उपाडी निज शेष रुपी पथारी,
एवा पुनीत प्रभु पार्षद पूर्ण प्यारा,
श्री भक्तिसार गुरु रक्षक छे अमारा. १३
जेना शीरे जगतनाथ सुता निहाळी,
आव्या महान द्वीज शर्ण स्वभूल भाळी;
जेणे भण्या वगर वैदिक अर्थ भाख्या,
ते भक्तिसार गुरुमें निज शिर्ष राख्या. १४
जेने विलोकी कमलापति शार्ङ्पाणी,
उभा थवानुं करतां उर प्रीत आणी;
जेणे प्रबंध रची श्रीवर गुण गाया,
ते भक्तिसार मुज रक्षकछे जणाया. १५
एकादशे महत दीव्यस्थळे हरीनी,
गाथा रची सुखद बोधक प्रेम भीनी;
जेनो सुस्वादजन द्रावीड भोगवेछे,
ते भक्तिसार पदमां शीर आ नमेछे. १६
जे द्वापरांत कली मध्य अहीं थयाछे,
वर्षो सहस्रशत भूमी विशे रह्याछे;

जेना अमीत जश ज्ञानीजने कह्याछे,
ते भक्तिसार चरणो अनुए ग्रह्याछे. १७

श्रीमत कुलशेखर स्वामी विषे.

तोटक.

दीन दीन श्रीरंग जवा निमिते,
वगडावी सुदुंदुभी पूर्ण प्रीते;
पुरने तइयार करे हरखी,
नमुं ते कुलशेखर भूप प्रती. १
नमुं केरलदेश तणा नृपती,
प्रकट्या शुभ पट्टणचोल--प्रती;
कुल क्षत्री तणुं कर्युं धन्य अती,
नमुं ते कुलशेखर भूप प्रती. २
शुभ वर्ष पराभव कुंभ वीशे,
सुदपक्ष पुनर्वसु योग दीसे;
दशमी गुरुवासर जन्मतीथी,
नमुं श्री कुलशेखर भूप प्रती. ३
मणी कौस्तुभ अंश धीमान घणा,
बणी शिष्य श्री विश्वकसेन तणा;

करी सेव हरी तणी दीन वीशे,
नमुं ते कुलशेखर चर्ण वीशे. ४
सहुथी अधिका प्रिय भागवतो,
नित सेव विशेज स्वकाळ जतो;
निज राज्य गण्युं प्रभुना निमित्ते,
नमुं ते कुलशेखरने सुप्रीते. ५
चित्त नित्य श्रीरंगममां वसतुं,
नव अन्य विशे कदीए फसतुं;
जगनुं सुख तुच्छ सदैव हतुं,
शीरते कुलशेखरने नमतुं. ६
सहुथी वधती प्रीय राम कथा,
अती भाव धरी नित सांभळता;
सुणीने प्रभुनुं शुभ--हर्ष धरे,
चित्त ते कुलशेखरनें समरे. ७
खरदुपण युद्ध प्रसंग विशे,
प्रभु एक अनेक असुर दीसे;
सुणीए धरी शस्त्र धश्या लढवा,
नमुं ते कुलशेखर शर्ण जवा. ८
सुणी रावण मात उपाडी गयो,
उर दारूण कोप तदाज थयो;

लइ सैन्य महोदधी मांही धश्या,
कुलशेखर ते मुज चित्त वश्या. ९
नीर सागरनुं न डुबावी शक्युं,
थइ कंठ लगी पछी सांज टक्युं;
प्रभु प्रेम विलोकी प्रत्यक्ष थया,
कुल शेखर ते अति चित्त चह्या. १०
निज देश श्री वैष्णव वेश कर्यो,
नव कोपर लेश कुभाव धर्यो;
नृप ते सहुना बनी दास रह्या,
कुलशेखर ते मुज नाथ थया. ११
करवा निरदोष श्री वैष्णवनें,
द्रढता परीपुरण धारी मने;
कर सर्प तणा घटमांही धर्यो,
गुरु ते कुलशेखरने हुं वर्यो. १२
शुभ सात्वीक प्रेम विलोकी अती,
फरी आवी प्रत्यक्ष थया श्रीपती;
वर आपी सुभक्तिनी वृद्धि करी,
नमुं ते कुलशेखर चर्ण फरी. १३
प्रभुए करी मागणी प्रीत धरी,
तनया वरी स्वीकृत सद्य करी;

पुरवाशी वीलोकी कृतार्थ थया,
नृप ते कुलशेखर धन्य अहा ! ! १४
शुचि दिव्य प्रभु स्थळ सात तणां,
सुप्रबंध रच्या रची काव्य घणां;
शत उपर पांच रच्यां पद छे,
शीर ते कुलशेखर चर्ण नमे. १५
रही छोतर वर्ष सुखे जगमां,
चढी अश्व गया पुररंगममां;
अनु त्यां कुलशेखर नित्य रह्या,
नमी तें गुरुना पद शिर्ष ग्रह्या. १६

श्री विश्नुचित्त स्वामी विषे.

उपेंद्रवज्रा छंद.

श्रीमान धन्वीपुर नग्र मांही,
जहां वीराजे वटपत्र शायी;
त्यहां पधार्या परलोकमांथी,
नमामी विश्नु चित दीनराती. १
पीता यजुर्वेदी मुकुंद स्वामी,
सुमात पद्मा सती गुण ग्रामी;

गरुड अंशी जयतात त्राता,
नमामी विश्नुचित भट्ट नाथा. २
मीथुन मासे शुभ स्वांती तारे,
हरी तीथी शुक्र सुभानुवारे;
स्वधामथी भूमि विशे पधार्या,
नमामी विश्नु चित्त पूर्ण प्यारा. ३
श्रीमान सेनेश कृपानिधिए,
सुपंच संस्कार दीधा विधिए;
सदैव शेषत्व विशे रह्या जे,
श्रीभट्ट स्वामी चितमें चह्या ते. ४
बनावी वृंदावन पूर्ण प्रीते,
सुपुष्पमाला रची भव्य निसें;
सदैव सेव्या वठपत्र शायी,
नमामी विश्नु चित सूखदायी. ५
विना भणे निर्णय सत्य कीधो,
सभा झीतीने यश श्रेष्ठ लीधो;
स्वशिष्य कीधा मथुरां पतिने,
नमामी विश्नु चित स्वामीजीने. ६
श्रीकृश्नना गुण सप्रीत गाया,
सदा उरे नंदकुमार चाह्या;

श्रीकृष्ण स्वादे अति तृप्त थाता,
नमामी विष्नु चित भट्टनाथा. ७
चढी गरुडे हरी श्री समेता,
थया सुप्रत्यक्ष कृपानिकेता;
जनो विशे श्री मुखथी वखाण्या,
सहु जनोए तवसुरी जाण्या. ८
भज्या प्रबंधो शुची सुखराशी,
जगत्पति तेरं स्थळो निवासी;
सुचारसें साठ बनावी गाथा,
नमामी विष्नु चित भट्टनाथा. ९
प्रबंध जेना सहुनाथी सारा,
कृपाघने प्रेम धरी स्वीकार्या;
पढायछे ते सहुनाथी आगे,
नमामी विष्नु चित धन्यभागे. १०
सुता वनीं श्री सदने पधार्यां,
श्रीरंगनाथे परणी स्विकार्यां;
पिता सभागी जगमां गणाया,
नमामी विष्नु चित भट्टराया. ११
दया दिनोनी उरमांही आणी,
दीधां रुडां दर्शन दास जाणी;

अनु छबी ते उरमां उतारी,
नमुं श्री विष्नु चित श्रेयकारी. १२

योगी वाहन श्रीपाण स्वामी विषे.

मंदाक्रान्ता.

कावेरीनी समीप नगरी निचूला शोभी रे'ती,
त्रिप्र क्षेत्रे तत समीपमां व्रिही गुच्छा विशेथी;
जे देखाया जगतजनने मानुषी देह द्वारा,
वंदु एवा परम सुखदा स्वामी श्रीपाण म्हारा. १
सोने बाविस वरस कलीनांनी थई पूर्ण सीमा,
त्यारे रुडी महत तिथीए वृश्चके रोहणीमां;
भूमीमां जे स्वगत प्रकट्या अंश श्रीवत्स प्यारा,
वंदु एवा परम सुखदा स्वामी श्रीपाण म्हारा. २
जेने सेनापती सुमतीए पंच संस्कार दीधा,
जेने मोटा परम प्रितथी पंचमें पाली कीधा;
वीणा धारी सतत समर्या स्वामी श्रीरंगदेवा,
वंदु प्रेमे परम सुखदा स्वामी श्रीपाण एवा. ३
ध्याने जेने नजर पडता सप्त प्राकार पुरा,
ध्याने जेने नजर पडता रंगस्वामी मधुरा;
ध्याने जेने जगत जननुं भान रे'तु न लेशे,

मोह्यो एवा परम सुखदा स्वामी श्रीपाण वेशे. ४
जेने मार्यो दगड जबरा अर्च कोए तथापी,
जेना चुक्या स्मरण प्रभुनुं क्रोधने चित्त आपी;
जेनी पीडा सकळ प्रभुए निज अंगे उपाडी,
वंदु एवा परम सुखदा स्वामी श्रीपाण दा'डी. ५
जेने विश्वे सुखद हरीए श्रेष्ठ सौथी गणाव्या,
स्कंधे धारी श्रीवर समीपे योगी सारंग लाव्या;
गाथा सारे महत रसदा गाई आनंद पामी,
वंदु एवा परम सुखदा धन्य श्रीपाण स्वामी ६
जेने अंते श्रीपती प्रभुए अंग मांहे शमाव्या,
जेने अंते महत मुनी श्रीरंगनाथे ठराव्या;
जेने खंते गरीब अनुए रंगजीमां निहाळ्या,
वंदु एवा परम सुखदा स्वामी श्रीपाण व्हाला. ७

भक्तांघ्रीरेणु स्वामी विषे.

शार्दुलवीक्रीडीत छंद.

कावेरी सरीता समीप नगरी मंडंगुडी नामनी;
जन्मस्थान तणी भूमी जगतमां जेनी रुडीए बनी;
जे नारायण नाम धारी प्रकट्या विप्र ग्रहे सन्मती,

वंदुछुं शीरनामी दीव्य गुरुए भक्तांघ्री रेणुप्रती. १
ज्यारे वर्ष कलीतणुं थइ गयुं सोनी पछी आठमुं,
संक्रांती धनने विशे जव थयुं नक्षत्र ज्येष्टातणुं;
त्यारे श्री वनमाल अंश जगमां आव्या श्रीवैकुंठथी,
वंदुछुं शीरनामी दीव्य गुरुए भक्तांघ्री रेणुप्रती. २
श्री सेनापतिए प्रसंन थइने संस्कार पांचे दिधा,
जेणे बाळपणा थकिज स्वपति श्रीरंग मानि लिधा;
जे वाडि रचि नित्य पुष्प धरता गुंथि पुरि प्रितथि,
वंदुछुं शिरनामि दिव्य गुरुए भक्तांघ्रीरेणु प्रति. ३
जेनो जाय कुसंग एज निमिते श्रीरंग पोते मथ्या,
आपीने लघु दंड सद्य सघळी टाळी भवाब्धि व्यथा;
स्थापीने निज सेवमांही फरीथी प्रिती बतावी अति,
वंदुछुं शीरनामी दीव्य गुरुए भक्तांघ्रिरेणु प्रती. ४
प्रायश्चित्त निमित्त भक्तजननुं जेणे लीधुं तिर्थने,
पामीने वरदान पूर्ण हरखे श्रीरंग स्वामी कने;
भक्तोनी पदरेणु नाम निजए जेणे धर्युं भावथी,
वंदुछुं शीरनामी दीव्य गुरुए भक्तांघ्रीरेणु प्रती. ५
भाखी दीव्य प्रबंध भव्य वरणी गाथा कृपानाथनी,
वाणी पूरण मीष्ट भक्तिरसदा जेनी जनोने गमी;
सोना उपर पांच वर्ष रहीने वैकुंठ मांहे गया,

स्वामी एज अनंतदास जनना भक्ताग्रीरेण थया. ६

परकाल स्वामी विषे.

हरीगीत छंद.

चारे युगे चारे वरणमां प्रकट जे पोते थया,
जगमां धरम स्थापन करीने फेरी वैकुंठे गया;
एवा प्रभुना प्रिय श्री शारंग अंशी क्षेमदा,
श्रीमान श्रीपरकाल स्वामी दास छउं हुं सर्वदा. १
सतयुग विशे कर्दम रुषी शुभ विप्रना कुलमां थया,
त्रेतायुगे क्षत्री उपरीचर वसु नाम धरी रह्या;
द्वापरयुगे वली वैश्य कुलमां शंखपाल रूपे हता,
ते कलीयुगे परकाल स्वामी आलवार थया छता. २
कलीयुग तणां वर्से वरशने उपर सात गयां जदां,
शुभ मास कार्तीकमां कृतीका सुनक्षत्र थयुं तदा;
वैकुंठथी भूमी उपर परीरंभपुरमां हर्षदा,
प्रकट्या श्रीमत परकाल स्वामी नमुंछुं तेने सदा. ३
जे बालपणमांथी प्रतापी जगतमांहे नीवड्या,
जे चोल नृपना राज्यमांही प्रधान पद्वीए चढ्या;
जे कुशल सघला शास्त्रमां नें शस्त्रधारी शुभ थया;

एवा श्रीमत परकाल स्वामीने अमे उरथी चह्या. ४
जेणे कुमुदवल्ली निमित तन पंचसंस्कारी कर्युं,
वैश्नव अढार हजार नित संतोषवानुं पण धर्युं;
परणी प्रियाने ए रीते शुभ सेव नित्य करे गया,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने चरण शरणे थया. ५
श्री वैश्नवोनी सेव माटे द्रव्य सघळु व्यय कीधुं,
श्री वैश्नवोनी सेव माटे राज्य धन खरची दीधुं;
विश्वास राखी श्रीहरीनो पण सदा पाळेगया,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने अमे उरथी चह्या. ६
जेणे स्वबळथी सैंकडोजन संग युद्ध वडुं कर्युं,
जेणे स्वबळथी सकळ नृपना सैन्य केरुं बळ हर्युं;
एके हजारोने हठाव्या मूळरूप छतुं करी,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने नमुं प्रिती धरी. ७
जेने खजानो महत धननो श्रीवरदराजे दीधो,
ने ते थकी निज भूपने धन आपीने राजी कीधो;
जेना चरणमां एज नृप सहु धनसहीत शरणे गयो.
एवा श्रीमत परकाल स्वामीतणो हुं सेवक थयो. ८
जेणे श्री वैश्नव सेव अर्थे निज सकळ खरची दीधुं,
जेणे श्री वैश्नव सेव अर्थे बन्युं ते सघळुं कीधुं;
अंते श्री वैश्नव सेव अर्थे वाटपाडु थइ रह्या;

एवा श्रीमत परकाल स्वामीना चरण शिरपर ग्रह्या .९
धरी वेश वैश्यतणो सकळ आभूषणादि तनसजी,
आव्या लूटावा जेनी पासे श्री सहित श्रीरंगजी;
लूटाइने मुल मंत्र आपी प्रकठ पुनी पोतें थया,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने अमे उरथी चह्या.१०
जेणे प्रबंध रच्या रुडा जनहित निमित क्रमचारथी,
जेनुं थयुंछे नाम जगमां चतुष्कविए सारथी;
शुभ तेरसोने साठ गाथा करीने विनव्या हरी,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने नमुं प्रिती धरी. ११
दीधुं रुडुं वरदान के सहु दिव्य स्थान विशे सदा,
शुभ अश्व वाहनने दिवस उत्सव थशे आ हर्षदा;
मंदीर निज रचवा तणी आज्ञा वळी जेने करी,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने नमुं प्रिती धरी. १२
जेणे बनाव्युं रंग मंदीर सात प्रकारोतणुं,
गोपुर रुपाळां वडा मंडप आदीछे जेमां घणुं;
जेना समान न स्थान श्रीवरतणुं बीजे कही दीसे,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने नमुं छउं दिननिशे.१३
श्रीरंग सेवा निमित जेणे बौद्धनी मूर्ती हरी,
ने ते समे निज शिष्यनुं शिर काप्युं उर नव डर धरी,
ते रंगजी पहोच्यो सरवना म्हेल जेना बळथकी;

एवा श्रीमत परकाल स्वामी चरणमां रहीये टकी. १४
जेने निशामां रक्षवा श्रीपती चाल्या संगमां,
श्रीपती दामोदर प्रकट थइ गया परम उमंगमां;
गाथा रुपाळी बार त्यारे स्तुतिमां जेणे करी,
एवा श्रीमत परकाल स्वामीने नमुं प्रिती धरी. १५
जेणे दीधुं कारीगरोने परम पद करुणा धरी,
तेडावीने पाछा--थयाछे मुक्त ए खात्री करी;
कंचन सदृश हरीए स्वीकार्युं बताव्युं तेवुं फरी,
थाकी नमुं सेवकअनु परकाल गुणगण उचरो. १८

श्रीमत्त परांकुश स्वामी विषे.

नाराच छंद.

शुचि महान भक्तिमान सात पेढी जेमनी,
अधिक एक एकथी सुख्यात विश्वमां बनी;
पुनीत ए कुळे धर्यो स्वजन्म पूर्ण स्नेहथी,
नमुं छउं श्रीमान ए परांकुशा गुरु प्रती. १
प्रपन्नकारी नामधारी तात जेमना तथा,
पुनीत नाथ नायीकी सुमात धन्य क्षेमदा;
पुनीत जन्मभूमी धन्य जेनी कुरुकापुरी,

नमुं छउं श्रीमान ए परांकुशा गुरुसुरी. २
प्रमादी नामआदी वर्ष आ कलीतणा समे,
गएल मास एकने अधिक दीन चौदमे;
कुरंग नग्र पूर्णनी कृपा थकी तदा थया,
श्रीमान ते शठारी स्वामीने अमे उरे चह्या. ३
विशाख शुक्ल पक्षनी भृगुदीने चतुर्दशी,
महान लग्न कर्कटे श्रीवैश्नवो उरे वशी;
श्रीमान सुरीसेन इश अंश रूप जे थया,
कृपाळ ते शठारी स्वामीने अमे उरे चह्या. ४
पुनित ताम्रपर्णी तिर्थ श्रेष्ठ ज्यां सदा वहे,
श्रीकंथ आदिनाथ देवी साथ ज्यां सदा रहे;
वनी अनंत तितणी स्वरुप छत्र ज्यां धरे,
सूरी शठारी धन्य त्यां निहाळी लोचनो ठरे. ५
न खानपान भान ज्ञान ध्यानमांज तुष्टजे;
थयां सुवर्ष सोळना महान हृष्टपुष्टजे;
त्यहां सुधी न आंख खोली कांनथी सुण्युं कशुं,
सदा शठारीनुं श्रीपादमांज चित्तडुं वश्युं. ६
कृपा करी कवि मधुर पास आंख खोलीने,
कृपा करी प्रसन्न उरथी मुखेथी बोलीने;
कृपा करी स्वशिष्य एमनेज जेमणे कर्या,

श्रीमान ते शठारी पादपद्म शिर्षमें धर्या. ७
गरूड स्वार श्रीभूमी लिला सहित श्रीपती,
थया प्रत्यक्ष आप दाखवी सुस्नेहता अती;
स्वरूप रूप गुण आदीना अनुभवी थया,
श्रीमान ते शठारी स्वामीने अमे उरे चह्या. ८
अनुभवी प्रपूर्ण चित्त ब्रह्मने फरी फरी;
अपार हर्ष दिव्य एथकी उरे भरी भरी;
महान छोळ तेतणी स्ववाणी रूप निसरी,
नमुं श्रीमान ते शठारी स्वामीने प्रिती धरी. ९
चतुर्प्रबंध दिव्य चार वेदतत्व रूपथी,
कर्या प्रकाश जेमणे स्ववाणीथा भूमिप्रति;
अपार ऊपकार वारवार अे उरे स्मरी,
नमुं छउं शठारी स्वामी चर्णमां फरी फरी. १०
बनावी जेमणे सहस्त्र गीथीओ कृपा करी,
थया प्रत्यक्ष जेमने तदा बधां रूपे हरी;
तदा बधां स्वरूपनी स्तुति स्वकाव्यथी करीं,
नमामी ते शठारी स्वामी चर्णमां फरी फरी. ११
समस्त दिव्य देश जेनी वाणीथी जणायछे,
महात्म्य तेमनुं महान एथकी गणायछे;
सदैव श्रीपती समीप धन्य जे गवायछे,

श्रीमान ते शठारी स्वामी नीज सत्य स्हायछे. १२
मनुष्य देहीमांही दिव्य ज्ञान जेमनुं रह्युं,
न भूख के तृषादी जेमणे कशुं तने सह्युं;
सुपांतरीस वर्ष एक आसने सुखे रह्या,
श्रीमान ते शठारी स्वामीना पदो अमे ग्रह्या. १३
हजी श्रीमान तींतणी त्यांहांज शेष रुपछे,
हजी त्यांहांज स्वामी श्री शठारी सूरि भूपछे;
थया प्रत्यक्ष जे अनंत दासने दया करी,
श्रीमान ते शठारी स्वामीने नमुं फरी फरी. १४

श्री गोदामाजी विषे.

स्त्रगधरा वृत.

जेवां श्रीजानकीजी जगमांही प्रकट्यां खोदतां क्षेत्र मांही,
ते रीते खोदवाथी सुतुलसीवनमां कन्यका जे जणाई;
जेनीछे दीव्य देही कनक वरणनी जोड जेनी न बीजी,
एवां श्रीमात गोदा जगतनी जननीने नमुं पूर्ण रीझी. १
आषाढे पूर्वपक्षे शुभ चतुरथीए भौम आनंदकारी,
पूर्वा फाल्गुन मांहे शुभ लगन विशेछे तुला श्रेयकारी;
मध्यान्हे श्रेष्ट योगे जगमांही प्रगट्यां जे रुडां धन्वी नग्रे;

एवां हे मात गोदा चरण शरण हुं आवीयो आप अग्रे. २
श्री विश्नु चित्त स्वामी सदगुण निधिए जेमनेपुत्री जाणी,
लावीसोंपी प्रियाने अतिशय हरखी चित्तवात्सल्य आणी;
पाळीपोषी उछेरी गणी निज तनयालाड भारी लडाव्यां;
एवां श्री मात गोदा अशरण शरणी दासने उर भाव्यां. ३
जेने छे पुष्प प्यारां श्रीवर निमितनां प्हेलथी पुष्प धार्यां,
ते पाछां श्रीपतीए मुख थकी जणवी पुर्ण प्रेमे स्वीकार्यां;
एरीते आजनोमां स्वस्व रुप जणवी जे थयां नित्य चावां,
ते गोदामा दयाळु अप्रतिम सुखदा दासने उर भाव्यां. ४
लोकोना श्रेय सारु प्रभु गुण वरणी जेमणे गाई गाथा,
कीधा भारी प्रबंधो अतिशय रसदा भक्ति मुक्ति प्रदाता;
गाथामां दीव्य देशो श्री जगतपतीना आठना गुण गाया,
एवां श्री मात गोदा चरण शरणमां सोंपुछुं जीव काया. ५
जेनी ख्याति सुणींने सकल स्थलपती दिव्य देशाधि पोते;
लेवाने लग्न ल्हावो स्वरुप जणववा आवीया चाली पोते;
सोने साठे स्थळेथी स्वरुप श्री हरीनां जेमनी पास आव्यां;
एवां श्री मात गोदा अप्रतिम सुखदा दासने उर भाव्यां. ६
जने श्रीरंगकेरा सुखद स्वरुपनी लेह संपूर्ण लागी,
ने ते माटेज जेणे शुभव्रत धनमां पूर्ण कीधुं सभागी;
सेवीने दीन त्रीशे प्रतिदिन स्तुतिमां गाइ गाथा रुपाळी,

एवां श्री मात गोदा चरण शरणथी हूं थयो भाग्यशाळी.७
नेडाळ्यां रंगनाथे सहरष वरवा जेमने मान साथे,
मामा लेवा गया श्री जगपती सुखदा चालीने आप जाते;
मोहीं रूपे स्वरूपे शुभ पळ घडीए लग्ननी गांठ जोडी,
एवां श्री मातगोदा चरण शरणमां हुं वश्यो चित्त च्होडी.८
भेट्यां जेवां हरीथी नव पछी फरीथी कोदी जूदां पड्यां जे,
स्वामी श्रीरंग साथे सुखद भुवनमां शेष तल्पे चड्यां जे;
सर्वेना देखतां जे चरण कमलमां एज देहे समायां;
एवां गोदाजी केरां चरण कमलमे प्रेमथी शीर्ष साह्यां.९
श्रीजी वैकुंठमांथी जगजन निमित्ते आवीयां जग्त मांहीं,
संतोषी सेवकोने प्रभु गुण वरणी आपीने बोध आंहीं;
पाछां प्यारा पतीना चरण कमलमां जे जईने बीराज्यां;
एवां श्री मात गोदा दर्शन दईने अन्तु माथे निवाज्यां.१०

श्रीमत नाथमुनि स्वामी विषे.

उपेंद्रवज्रा छंद.

श्रीवीर नारायण सुखदायी,
सुनग्रछे मध्य प्रदेश मांहीं;
प्रसिद्ध त्यां जन्म धरी थयाजे,
प्रणाम ते नाथ मुनि पदाब्जे. १
द्वि त्रिससो वर्ष गयां कलीमां,

थयां वधु चोवीश आ भूमीमां;
तदा पधार्या शुभ जेष्टमासे,
नमुं मुनी नाथ पदाब्ज पासे. २
नमामी स्वामी गज वक्र अंशी,
नमामी स्वामी कली दोष ध्वंशी;
पिता मुनी इश्वर भट्ट व्हाला,
नमामी श्रीनाथमुनी कृपाला. ३
दिगंत कीर्ती दशदीश व्यापी,
गुणी शुचि विप्र अती प्रतापी;
महान योगी द्रढ भक्तिवाला,
नमुं गुरुनाथ मुनी दयाळा. ४
श्री राजगोपाळ कृपा विलोकी,
कुटंब साथे गुरु पुण्य श्लोकी,
समस्त यात्रा करवा पधार्या;
अमे गुरु ते मुनिने स्वीकार्या. ५
शुचि नदी श्री यमुना कीनारे,
प्रसिद्ध गोवर्धन क्षेत्र भारे;
वश्या सहां जे बहुकाल स्वामी,
नमामी ते नाथ मुनी नमामी. ६
प्रसिद्ध जेनी मढीछे हजी सां,
प्रसिद्ध जेना हरीछे भूमीमां;

श्रीनाथ मेवाड विशे बीराजे,
प्रणाम ते नाथ मुनी पदाब्जे. ७
सहां प्रभुथी वर श्रेष्ट पामी,
करी बधां तीर्थ न राखी स्वामी;
प्रसनतार्थी स्वग्रहे पधार्या,
अमे गुरु ते मुनि शिर धार्या. ८
श्रीराजगोपाल कृपानिधिए,
अपावी सत्कार बहु विधिए;
स्वप्रिय सर्वे जनमां जणाव्या,
मुनी वडा ए उर पूर्ण भाव्या. ९
शयरी केरा सुप्रबंध मानी,
सुणी सुगामा दश दीव्य ज्ञानी;
अती विमोहीत चिते थयाजे,
प्रणाम ते नाथ मुनीपदाब्जे. १०
प्रसन्न कीधा श्री सारंगपाणी,
सुणी प्रभुनी मृदु दिव्य वाणी;
कथा शठारी तणी जाणी जेणे,
धर्यो अमारे शीर हाथ एणे. ११
गया त्वराथी कुरुकापुरीमां,
करी रुडो जाप शूची भूमीमां;
प्रसन्न कीधा शठकोप स्वामी,
नमामी श्री नाथमुनी नमामी. १२

गुरु करी स्वामी रुडा शठारी,
सहस्त्रगीथी जगमां प्रसारी;
भूमि विशे भक्ति सदा उतारी,
नमामी ते नाथ परोपकारी. १३
रहस्य तत्वार्थ समग्र जाण्युं,
स्वशिष्य शास्त्रे जगमांही आण्युं;
श्री वैश्नवोनी शुध नित्य लीधी,
नमुं छउं नाथ मुनी सप्रीती. १४
भविष्य आचार्य मल्या तमोने,
दीधा तमे शिष्य स्वसेवकोने;
श्री लक्ष्मणाचार्य जगे जणाया,
नमुं दयाळा गुरु योगी राया. १५
प्रबंध जेणे प्रभु पास गाया,
सुदेवगानी जगमां गणाया;
करे हजी एज स्ववंश वाळा,
नमामी श्रीनाथ मुनी दयाळा. १६
करी बहु काल शठारी सेवा,
पुनी रीझाव्या प्रभु देव देवा;
सूज्ञान भक्ति तणी पूर्ण सीमा,
उरे वसो नाथ मुनी प्रतीमा. १७

श्रीकृश्न लक्ष्मीपती आर्य स्वामी,
श्री पुंडरीकाक्ष गुरु सुनामी;
महान एवा शुचि शिष्य जेना,
अमे थया दास सदैव तेना. १८
समाधीमां जे प्रभु पास जाता,
रमी प्रभु संग प्रसंन थाता;
उठी उठी ध्यान महींज धाता,
सुभक्तिना नाथ मुनी प्रदाता. १९
श्री राम श्री लक्ष्मण जानकीने,
विलोकवा आतुरता धरीने ;
तजी भूमी नित्य स्थळे पधार्या,
अमे गुरु ते मुनी शिशधार्या. २०
सुवत्सरो त्रींशत त्रीस माथे,
रह्या अहीं जे अम लोक साथे;
कृपाल ते नाथ मुनि तमारा,
पदाब्ज शीर्षे धरुं ध्यान द्वारा. २१

वसंततिलका वृत.

जेना सुवंश महीं यामुनश्री पधार्या,
जेना सुवंशी प्रभुए सरवे स्वीकार्या;

जेना सुवंश महीं खास गुरु अमारा,
ते नाथ स्वामी चरणे नमुं ध्यान द्वारा. १
जेछे अपार गुणसागर श्रेष्ट स्वामी,
जेना पदे सकळ स्वामी रह्या विरामी;
एवा महान अति दिव्य महात्म्य वाला,
श्रीनाथ स्वामी जयमंगल हो कृपाला. २
हे नाथ स्वामी जन रक्षक पूर्ण प्यारा,
हे नाथ स्वामी गुरु तात सखा अमारा;
हे नाथ स्वामी शरणांगत दीनबंधु,
पादारविंद महीं प्रेम सहित वंदुं. ३
आ दीन दास शरणांगतछे तमारो,
स्वाश्रीत जाणी उरथी न जरी विसारो;
तारो कृपाल निज सेवकने उगारो,
आ विनती श्रीमत नाथमुनी स्वीकारो. ४
संबंध ज्ञान थकी छे गुरुजी तमारो,
श्री श्रीनिवास गुरुए मुजने स्वीकार्यो;
एना निमित्त उर आशवडी धरीछे,
प्रेमे अनंत अरजी प्रणमी करीछे. ५

श्रीमानयामुनाचार्य स्वामी विषे.

मालीनी वृत.

सुखद करक मासे उतराषाढ भारे,
महत तिथि रुपाळी पुर्णिमा शुक्रवारे;
परम पद विशेथी जे भुमिमां पधार्या,
चरण कमल तेना प्रेमथी शिर्ष धार्या. १
प्रकट प्रथम दादा जे पुरीमां जणाया,
सुखद स्वगत आपे त्यां धरी दीव्य काया;
परम प्रिय प्रभुना स्वामी सिंहासनांशी,
चरण शरण आव्यो हे गुरु नाथवंशी. २
सुखद सुत मुनिश्री इश्वराचार्य केरा,
परम प्रिय गण्या श्री राम मिश्रे घणेरा;
हृदय हरखी जेने शिष्य कीधा सुनामी,
परम सुखद एवा यामुनाचार्य स्वामी. ३
निपुण सकळ शास्त्रे बार वर्षे थयाजे,
गहन निगम अर्थो स्हेज जेणे ग्रह्याछे;
अनुपम मतिवाला दीव्य ज्ञानी दयाला,
चरण कमल वंदुं यामुनाचार्य व्हाला. ४
महत मद विलोकी भूपना गोर केरो,
तुरत हृदय धार्यो कोप जेणे घणेरो;

स्वरूप झट प्रकाशी बाद माग्यो लखीने,
नमन सुखद एवा यामुनाचार्य श्रीने. ५
नव भय नृपतिनो जेमणे लेश धार्यो,
जइ महत सभामां वाद स्नेहे स्वीकार्यो;
सरल त्रणज प्रश्ने शत्रु दीधो हरावी,
निडर थइ गयो हुं तेमने शर्ण आवी. ६
अतुल बल बतावी गोरनो गर्व टाळ्यो,
करी परम कृपाने राणीनो बोल पाल्यो;
प्रकट तव थयाजे आलुमंदार नामे,
चरण शरण तेने दास आनंद पामे. ७
निज बळ थकी जेणे राज्यनुं अर्द्ध लीधुं,
सहु द्विजवर केरुं जेमणे श्रेय कीधुं;
चरण शरण आव्यां जेमने भूपराणी,
प्रणमुं सतत एवा यामुनाचार्य जाणी. ८
कइक वरश सुधी जेमणे राज्य कीधुं,
परम सुख प्रजाने पाळीने नित्य दीधुं;
सपुत सुखद जोडी पामीया जे रूपाला,
प्रणमुं सतत एवा यामुनाचार्य व्हाला. ९
जग सुख महीं खूंच्या राम मिश्रे निहाली,
परमसुखद आज्ञा स्वामीजी केरी पाळी;

आतिशय श्रम वेठी यत्न जे काज कीधो,
महतशुभ वर्सीलो तेमनो नित्य लीधो. १०
प्रथम पुनित भाजी पार्मी स्वादीष्ट जाणी,
श्रवण करी गिताजी चित्त वैराग्य आणी;
महत धन पछीथी जे वडीलोनुं पाम्या,
चरण कमल तेनामां अमे तो विराम्या. ११
आति प्रिय धन जेणे रंगजी चर्ण जाणी,
जगत सुख तजीने चित्त वैराग्य आणी,
परम हरष साथे सद्य सन्यस्त लीधुं,
अरपण उर में तो तेमने चर्ण कीधुं. १२

शार्दुलवीक्रीडीत छंद.

जेना शिष्य पुनित धन्य गुरुश्री स्वामी महापूर्णछे,
ताता श्रीमत शैल पूर्ण गुरुश्री संकष्टना चूर्णछे;
गोष्टी पूरण कांचीपूर्ण सुखदा माला धराछे वली,
ते श्रीयामुन आर्य स्वामी शरणे संसार जाये टली. १

स्त्रगधरा वृत.

जेनो सुश्लोक काने श्रवणज करतां लक्ष्मणाचार्य मोद्या,
गोवींदार्ये वळी जे श्रवणज करतां चित्तना मेळ धोया;

एवुंश्री स्तोत्र जेणे अनुपम सुखदा आलुमंदार कीधुं,
तेश्री यामुनस्वामी चरण कमलनुं प्रेमथी शर्ण लीधुं. १
जेणे गाथा विलोकी उर झट समझी खोल कीधी खराथी
शोधी काढ्या भूमिमांजगतजनतणास्वामीजीसत्यसाथी;
सोंप्युंतत्वार्थ संधुनिज प्रिय जनने लक्ष्मणाचार्य सारु,
एवा यामुनस्वामी चरण कमल हुं प्रेमथी शीर्ष धारुं. २
जेणे इच्छा करीने मरण समयने ठेली पाछो हठाव्यो,
जेने श्रीरंगजीए अती प्रिय गणीने प्रेम साचो बताव्यो;
जेथी प्रत्यक्ष वातो जगपति करता आ भुमिमांहे नित्ये,
एवा यामुन स्वामी चरण कमलमां हुं नमुं पूर्ण प्रिते. ३
जे श्रीवैकुंठमांथी सरव मनुषना श्रेय सारुंज आव्या,
स्वामीने सर्व अर्थो सकळ जगतने जेमणे छे अपाव्या;
सोनेपचीस वर्षो रही अहीं जगमां श्रेष्ट धामे सीधाव्या,
एवा यामुनस्वामी चरणकमल में अंतु माथे चढाव्या. ४

श्रीमान भाष्यकार स्वामी विषे.

शार्दुलविक्रीडित छंद.

श्री वैकुंठपति तणी सतत जे शैया रूपे शोभता,
देवी देही अनंत नाम थकी जे विश्वे थयाछे छता;

एवा श्रीफणीराज शेष प्रभुना प्यारा सखा सर्वदा,
स्वामी लक्ष्मण आर्य एज यती श्रीमन्नाथ रामानुजा. १
जे श्री लक्ष्मण नाम धारी प्रकट्या श्रीराम भ्राता थइ,
कीधी सेव सदैव ग्राम नगरे संगेज स्नेहे रही;
जे दाउबलभद्र भद्र करता श्रीकृश्न साथे रह्या,
स्वामी लक्ष्मण आर्य एज यती श्रीमन्नाथ रूपे थया. २

मंदाक्रान्ता.

प्यारुं लागे सकल पुरमां भूतपूरी रूपालुं,
तेवुं लागे द्विज कुल विशे गोत्रहारीत व्हालुं;
मोटा जाणुं शरणजनमां केशवाचार्यश्रीने,
अंमाजीमां अधीक समजुं मात कान्ती मतीने. १
मासे पक्षे अधिक पुजने चैत्रनुं शुक्ल प्यारुं,
संक्रांतीमां हृदय समजुं मेषनुं नाम सारुं;
नक्षत्रोमां परम सुखदा आरद्रा धन्य जाणुं,
जेछे प्यारा जगत गुरुना जन्मनुं श्रेष्ट टाणुं. २

स्त्रगधरा वृत.

श्रीजीने श्रीपतीने अधिक रीझववा शाशना शीरधारी,
पामीने सर्व सत्ता उभय जगतनी सेव प्रेमे स्वीकारी;

માતાને તાત કેરા મહત તપતણો લાભ દેવા દયાથી,
આવ્યા આ વિશ્વમાંહે કલીબલ હરવા શર્ણના સત્યસાર્થી ૧
સોળે સંસ્કાર પામી ધરી નરતનને ધર્મ સંપૂર્ણ પાળ્યો,
પોતે પ્હેલેજ પ્રેમે અધરમ કરતા અગ્રણીનેજ ઝાલ્યો;
પ્રિતીથી શિષ્ય ભાવે મહત મુરખને ચેતવ્યો અર્થ ખોલી;
અંતે લીધો ઉગારી ધરી મહત ક્ષમા સર્વ કુગ્રંથ બોલી. ૨
પ્હેલેથોડા પ્રકાશ્યા નૃપતિ ભુવનમાં પુત્રીનું કષ્ટ કાપી,
મુક્તિ પામી સભાને અનુભવ જણવી રાક્ષસે ખાત્રી આપી;
પુંઠેશ્રી શ્રીપતીને ઉભય સ્વકરથી કુપનું નિર પાયું,
ત્યારે તો સર્વકોને મહત સ્વરૂપ શ્રી સ્વામીજીનું જણાયું. ૩
કાવેરી તિર આવી મરમ સમજીને યામુનાચાર્ય કેરો,
ખોલાવી અંગુલીને નિજવ્રત જણાવ્યું ભેદ ખોલ્યો ઘણેરો;
પૂછાવી પૂર્ણ પ્રિતે શ્રી વરદ પ્રભુથી શાસ્ત્રનો સાર જાણી,
સ્ત્રી ધામાદી તજીને યતિવર પદવી ધારી ઉત્સાહ આણી. ૪

મંદાક્રાન્તા.

દીધી પદ્વી શ્રી વરદ પ્રભુએ શ્રીયતીરાજ કેરી,
પ્રિતી પ્રેમે સહરષ જણવી રંગનાથે ઘણેરી;
સામા આવી સ્વઉભય વિભુતિ જેમને આપી દીધી,
એવા સ્વામી શ્રીમત યતિશની ઓથ મેં ધન્ય લીધી. ૧

जेनी पासे निशादिन वसता शिष्य कूरेश जेवा,
जेणे छोड्युं ग्रह धन सघळुं सेववा देव देवा;
जेना यत्ने झटपट सुधर्या धन्य गोविंद स्वामी,
रीझ्यो एवा श्रीमत यतिशनी सेवना नित्य पामी. २

वसंततिलका वृत्त.

श्री गोष्टी पूर्ण गुरु संनिध वारवारे,
जे अर्थ काज विचर्या श्रम वेठी भारे;
ते अर्थ पामी सहुने झट आपी दीधा,
एवा कृपाळ मुनि लक्ष्मणनाथ कीधा. १
जेना सुनामपर वैश्नव मार्ग चाल्यो,
जेणे स्वमार्ग करी पोषण पूर्ण पाळ्यो;
मन्नाथ नाम गुरुए धरी प्रित आप्युं,
ते लक्ष्मणार्य चरणे चित्त थीर थाप्युं. २
जे अर्थ काज प्रिय दाशरथी वडाए,
कीधु बीजानुं ग्रह कृत्य बधुं जणाए;
ते अर्थ स्हेल हमणां गुरुजे अपावे,
ते लक्ष्मणार्य पद पंकज उर भावे. ३
जे यज्ञ मूर्ति जगमां विजयी गणायो,
जेना समान नहीं कोइ बीजो जणायो;

तेने विवाद करीने निज शर्ण लीधो,
ते लक्ष्मणार्य पद आश्रय नित्य कीधो. ४
शास्त्रज्ञ श्रेष्ठ महापूर्ण थकी थयाछे,
द्राविड वेद वररंग थकी ग्रह्याछे;
श्रीमालकार गुरु गीथी सहस्त्रनाछे,
श्री शैल पूर्ण गुरु रामकथा तणाछे. ५
शास्त्रार्थ तत्व गुरुचार थकी पीछाणी,
श्री संप्रदाय तणुं स्वारस उर आणी;
बुद्धि सुधा सद्रश संग श्रमे विचारी,
कीधुं श्री भाष्य सरवोत्तम श्रेयकारी. ६

शार्दुलवीक्रीडीत छंद.

जेणे इश कुरंग नग्रपतीने कीधा रुडा शिष्यछे,
चारे धाम लगी फरी स्वमतनुं श्रेष्ठत्व स्थाप्युं बधे;
झीत्युं कोइ न जेथकी जगतमां जेणे झीत्यां सर्वने,
दिग्विजयी यतिराज स्वामी समतो कोथी कदीना बने. १
जेनो दिव्य प्रभाव देखी उरथी मोही गई शारदा,
धारी भाष्य शीरे वखाण करीने बोली मुखेथी तदा;
"छेआ भाष्यज सत्यभाष्य कर्त्ता स्वामीज साचासदा,"
एवा श्री यतिराजस्वामी सुखदा श्रीमान रामानुजा. २
जेणे रूप श्रीमान कूर्म प्रभुनुं विख्यात विश्वे कर्युं,

धारी आयुध श्री निवास प्रभुए शिष्यत्व जेनुं धर्युं;
श्रीजीए बनीने सुता श्रीवरथी प्रीते वर्याछे अहा,
स्वामी व्यंकटनाथना श्वसूरए श्रीमान रामानुजा. ३
बौद्धेने निज शेषरूप धरीने झीती सभाने विशे,
कीधो पूर्ण विनाश दुष्ट मतनो अद्यापि जेना दीसे;
विश्नु वर्द्धन भूप खास चरणे राख्यो कृपाथी तदा,
एवा श्री यतिराजस्वामी सुखदाश्रीमान रामानुजा.४
जेना मात्र प्रभावथी विवरथी लक्ष्मीपती निसर्या,
श्री नारायण नग्रवासी हरीने विख्यात जेणे कर्या;
शोधिने मृतिका महात्म्य गिरिनु जेणे जणाव्युं खरुं,
एवा श्री यतिराज स्वामीसुखदा श्रीमानने हूं स्मरुं.५
दिल्लीमां जई रामप्रीय प्रभुने शोध्या पुरा स्नेहथी,
चाली भूप सभा विशे प्रभु जई बेठा स्वखोळापती;
ए रीते निज तात तुल्य गणता जेने प्रभु श्रीपती,
ते श्रीमान यतीश पद्मपदमां सुस्नेह बाधो अती. ६
कीधो वैश्यपुनित श्रेष्ट पदवी दीधी धनुर्दासने,
गोपीने पण स्हेजमां दइ दीधो वैकुठना वासने;
दीधा शिष्य कुरेश स्वामी प्रियने दैवी रुडां नेनछे,
एवा लक्ष्मण आर्यनो यश वडो सर्वत्र सूज्ञो वदे. ७
दुष्टोने दइ दंड खंड सघळा पाखंड केरा कर्या,

कीधो कंटक चूर्ण चोल नृपति संपूर्ण कष्टो हर्यां;
स्थापीने प्रभु ठाम ठाम जगमां चावां कर्यां धामने,
कीधुं श्री यतिराज पृथ्वीपतिए एवुं न कोथी बने. ८
एवा लक्ष्मणआर्य पद्मपदने शीर्षे धरूं हुं सुखे,
एवा लक्ष्मणआर्य स्वामी गुणने नित्ये वदुंछुं मुखे;
एवा लक्ष्मणआर्य पद्मपदने ध्याने धरीने रहुं,
सेवा श्री यतिराज पद्मपदने अंतु हुं नित्ये चहुं. ९

श्रीमान वेदान्त देशीक स्वामी विषे.

शार्दुलवीक्रीडीत छंद.

विश्वामीत्र कुले अनंत सुरी श्री विख्यात विश्वे घणा,
प्यारा वेंकटनाथना, पति सति तो तार अमांतणा;
स्वप्ने श्रीपतिए प्रसन्न थइने कीधी कृपा स्नेहथी,
तेना जे सुप्रसादरूप प्रकट्या वंदु हुं तेनी प्रती. १
त्रेताळी शतने शीतेर कलीना वर्षो वीत्यां ते पछी,
कन्यामां दशमी बुधे श्रवणनी जे शुद्धपक्षे हती;
स्वामी वेंकटनाथ तेज समये आव्या भुमिमां सुखे,
वर्षो बार रही पराशरनी पेठे स्वमाता कुखे. २
ब्रह्मा एश्री निवासने सुखद जे घंटा दीधेली हती,
जे घंटा पछी मंदिरेथी निशमां उडी गएली हती;

जे घंटा निज मात तात उदरे स्वप्ने वर्शांने रही,
ते घंटा अवतार दिव्यसूरी श्री स्वामी पधार्या अहीं. ३
दादा पुंडरीकाक्ष स्वामी थकी जे पाम्या हयग्रीवछे,
पाम्या श्री यतिराजनांज त्रीवडी आयुध बे ते १छे;
मोटा स्वामी पुनित श्री वरदने स्वाचार्य रामानुजा,
एवा वेंकटनाथ पद्मपदनी प्रेमे करूं हुं पुजा. ४
जेने श्री खगराज मंत्र बळथी प्रत्यक्ष प्रीते थया,
ने जेने पछी ते थकी वश थया स्वामी हयग्रीवहा !
पाम्या अमृत लाल पान करी ते ज्ञानी प्रतापी थया,
एवा वेंकटआर्य पाद कमलो प्रेमे अमेछे ग्रह्या. ५
प्रीतीने वश अहींद्रपुरमां श्रीनाथं पासे रह्या,
स्तोत्रो दिव्य प्रबंध भव्य प्रभुनी आज्ञाथी पोतेकह्या;
सेव्या कांचीपती पछी विधि थकी कीधो भरंन्यासज्यां
दीठा वेंकटनाथ एज गुरु में लाक्ष्मिपति पास त्यां. ६
रात्रिमांज सहस्त्र श्लोक जबरा श्रीपादुकाना कर्या,
रात्रीमांज महान नाटक रची पुरा प्रतापी ठर्या;
पितांमां हरी तिर्थ सातसत श्लोकोछे रच्या मोक्षदा,
एवा शिघ्रकवि श्रीमान गुरुना पादाब्ज सेवुं सदा. ७
रिझांने प्रभुए दीधी सुपदवी वेदान्त आचार्यनी,
श्रीजीए सुस्वतंत्रतानी पदवी दीधी बधां कार्यनी;

विद्वानो वदता सदैव कविता तार्कीक श्री केसरी,
एवा वेंकटनाथ स्वामी पदमां वृत्ती अमारी ठरी. ८
जेनी रेख प्रभावथी जळ बधुं भींतेथी चाल्युं वही,
जेनी रेख प्रभावथी अटकीने उभा रह्याता अहि;
जेना शब्द प्रभावथी अरि तणी वाणीज स्तंभी गई,
तेना दास अमे थया हरखथी पादाब्ज शिर्षे ग्रही. ९
जेना स्तोत्र प्रभावथी कनकनी धारा नभेथी वही,
जेना स्तोत्र प्रभावथी गरुडजी उपाडी चाल्या अही;
जेना स्तोत्र प्रभावथी गरुडजी नाखी गया ते फरी,
एवा वेंकटनाथ पद्मपदनी साचीज आशा धरी. १०
शिल्पीकार थकी अधिक उमदा पुष्करणी प्हेली करी,
मुर्तीकार थकी अधिक उमदा पोतानी मूर्ती भरी;
तेमां आप प्रवेशी दिव्य प्रभुता देखाडी पोता तणी,
एवा वेंकटनाथ स्वामी सुखदा नित्ये शिरे छेधणी. ११
सोनाना कणने गणी त्रणसमा फेंकी दीधा धूळमां,
वागी वैश्नव पादुका स्वशिरतो धन्योस्मी बोल्या खमा;
दोषो सर्व विसारी नित्य अरिनुं चाह्युं रुडुं चित्तमां,
वृद्धी थाओ सदैवए सुगुरुना चर्णो तणी प्रितमां. १२
जेनाथी शतदुषणी असिसमी श्री वैश्नवोने मली,
धींगी ढाल स्वमत रक्षक मळी सर्वार्थ सिद्धि वळी;

सोने वीस रची सुग्रंथ मतने कीधी अति स्हायछे,
एवा वेंकटनाथ स्वामी पदने हैयुं अति च्हायछे. १३
जेने घेर श्रीनाथ विप्र बनीने आव्या पितु श्राद्धमां,
मायावादी अनेक टेक तजीने आवी पड्या पादमां;
जेना तिर्थ प्रभाव कुष्ट मटीने आचार्य सारा थया,
एवा वेंकटनाथ स्वामी चरणो प्रिती थकी में ग्रह्या. १४
रक्षा श्रीवर रंगनाथ तणी ए प्रिती धरीने करी,
रक्षा भट्टरने सुग्रंथ तणीए भीती हरीने करी;
रक्षा वैश्नव मतनी चहुं दीसे पोते फरीने करी,
एवा वेंकटनाथ पद्मपदमां प्रीती वरीने करी. १५
जेनी जोड समान शिल गुणमां तोभंग अंमांसती,
जेना पुत्र सपुत श्रीवरदछे, ज्ञानी प्रतापी अती;
जेना शिष्य समस्तछे वडगलो आचार्य श्री वैश्नवो,
एवा वेंकटनाथने सरवको सुस्नेह धारी स्तवो. १६
सोने विश सुवत्सरो अहीं रह्या वैराग्य भक्तिनीधी,
आज्ञा श्रीहरीए करी तव फरी तैयारी पोते कीधी;
वैकुंठे विचर्या अने अहीं वली मूर्तीरूपेछे रह्या,
एवा वेंकटनाथ स्वामी अनुना त्राता सदाना थया १७

समाप्त.